

приготовлява плановѣтъ за това намаление, за да бждатъ проучени отъ различнитѣ правителства, които ще взематъ решение по тѣхъ.

Тия планове трѣба да бждатъ на ново проучвани и, ако трѣбва, ревизирани най-малко всѣки десетъ години.

Слѣдъ тѣхното приемане отъ различни правителства, така определенитѣ размѣръ на въоръжение не може да бжде надминатъ безъ съгласието на Съвета.

Като иматъ предъ видъ, че частната фабрикация на муниции и на воененъ материалъ повдига сериозни възражения, Членоветѣ на Обществото натоварватъ Съвета да вземе нужднитѣ мѣрки за избѣгване на пакостнитѣ последици отъ

pare les plans de cette réduction, en vue de l'examen et de la décision des divers Gouvernements.

Ces plans doivent faire l'objet d'un nouvel examen et, s'il y a lieu, d'une revision tout les dix ans au moins.

Après leur adoption par les divers Gouvernements, la limite des armements ainsi fixée ne peut être dépassée sans le consentement du Conseil.

Considérant que la fabrication privée des munitions et du matériel de guerre soulève de graves objections, les Membres de la Société chargent le Conseil d'aviser aux mesures propres à en éviter les fâcheux effets, en tenant compte des besoins des

рждаването на Германия и пр.. Но, Англия и Франция употребиха всичкитѣ си усилия да се противопоставятъ на едно незабавно осществяване на разорждаването. Тѣ се противопоставиха дори на едно скромно пожелание на Събранието. изказано въ първата сесия, членоветѣ на Обществото да не увеличаватъ военния си бюджетъ въ течение на две години.

Презъ 1921 и особено презъ 1922 г. следъ конференцията въ Вашингтонъ и приемане принципа за световното ограничение на морскитѣ въоръжавания, Англия измѣни своето становище по отношение въпроса за съкращението на сухопѣжнитѣ военни сили. Презъ третата сесия на Събранието — 1922 г. — тя застѣпи напълно опредѣлено становището, че принципитѣ прокарани въ чл. 8 трѣбва незабавно да се осществятъ. Следъ настойчива опозиция на Франция, последната се съгласи да възприеме английското становище. Но тъкмо следъ това започнаха нови мжчноти. Англия настояваше, че разорждаването трѣбва да предшества взаимнитѣ гаранции, които членоветѣ на Обществото ще си дадатъ, тѣй като самото разорждаване е гаранция, когато Франция считаше, че гаранциитѣ трѣбва да предшествоватъ разорждаването.

Следъ обстояни и продължителни разисквания на третата сесия на Събранието се гласува следната резолюция:

1.-Планътъ на разоржението е осществимъ само при условие на всеобщность.
2.-При съвременнитѣ политически условия много правителства могатъ да взематъ върху си отговорностьта по разорждаването само при условие, че съществуватъ достатѣчни гаранции за безопасностьта на тѣхнитѣ държави;

3.-Гаранциитѣ могатъ да бждатъ дадени подъ форма на отбранителенъ съюзъ между държавитѣ въ една часть на свѣта, но при особени случаи могатъ да бждатъ дадени и извънредни гаранции;

4.-Разорждаването трѣбва да бжде главната цель и съгласието на разорждаване трѣбва да бжде непременно условие за създаването на каквито и да е гаранции¹⁾.

Тая резолюция, колкото и ненадежна да е, е голѣма заслуга на Събранието, тѣй като то, въпреки всички трудности и усложнения въ политическия животъ, издигна като най-важна задача разоржението. Една постѣпка за всѣки случай, не до тамъ удобна за Съвета, който предпочиташе да бави поставянето за обсъждане на тая проблема.

¹⁾ Вж. Actes de Société des Nations I — стр. 291